

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

14. 08. 2023 - 20. 08. 2023

motto týdne:

„Nebudeš se klanět cizímu bohu!“

PONDĚLÍ 14. 08. památka sv. Maxmiliána Kolbeho, kněze a mučedníka

Mt 17,22-27; Žl 147B,12-13.14-15.19-20 Komentář: **Dt 10,12-22**

„On je tvá chloubka“, připomíná Mojžíš. Není nedostatek živé víry způsoben našim (mým!) nízkým sebevědomím?

ÚTERÝ 15. 08. slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Zj 11,19a; 12,1.3-6a.10ab; Žl 45,10b.11a+12a.16; Lk 1,39-56

Komentář: 1 Kor 15,20-27a

Motiv na ikonách znázorňujících smrt Panny Marie: Kristus přijímá do náručí její duši. Kéž žiji tak, aby i mě jednou čekalo v Jeho náruči toto objetí...

STŘEDA 16. 08. sv. Štěpána Uherského

Mt 18,15-20; Žl 66 1-3a.5+8.16-17 Komentář: **Dt 34,1-12**

Mohu vnímat Mojžíše jako patrona těch, kdo o něco usilují, ale nedočkají se výsledku. Svým způsobem je to úděl každého z nás. Nemá být ale onou vytouženou zemí Pánova církve?

ČTVRTEK 17. 08. sv. Myrona, kněze a mučedníka

Mt 18,21 – 19,1; Žl 114,1-2.3-4.5-6 Komentář: **Joz 3,7-10a.11.13-17**

Archa, symbol Boží přítomnosti uprostřed svého lidu. I dnes jde Bůh před námi. Nechám se jím předcházet a doprovázet?

**PÁTEK 18. 08. sv. Heleny,
císařovny**

Mt 19,3-12; Žl 16,1-2a+5.7-8.11 Komentář: **Joz 24,1-13**

Historie, kde se Hospodin projevoval jako ochránce, má povzbudit i nás. Uvědomím si, jak Bůh vedl statečné lidi uprostřed nesvobody a pronásledování. Kéž se jejich odkazu nezpronevěříme!

SOBOTA 19. 08. sv. Jana Eudese, kněze

Mt 19,13-15; Žl 16,1-2a+5.7-8.11 Komentář: **Joz 24,14-29**

Volba svobodného rozhodnutí je i mou výsadou. Důsledky rozhodnutí ponesu já sám. V době starozákonní se lid rozhodl, protože toužil přežít. Poté, co jsme poznali Ježíše, se máme rozhodnout z lásky.

20. neděle v mezidobí - Cyklus A - 20. 08. 2023

Dnešní doba je velmi vyhrocená. Mnohé postoje se radikalizují a jako černobílé se staví proti sobě. Platí to nejen o politice, ale také o postojích uvnitř církve. Ježíš

nám v dnešním evangeliu nabízí návod, jak se v takových situacích máme chovat. Můžeme se dnes modlit za příchod Boží milosti a lásky do této vyhrocené doby ve společnosti i v církvi.

1. ČTENÍ

Třetí velký oddíl knihy proroka Izaiáše spadá do doby po návratu z babylonského zajetí (konec 6. stol. př. Kr.). Úryvek komentuje do té doby nepřijatelnou možnost, aby také pohané (příslušníci jiných národů) směli přistoupit k Bohu a spolu s Izraelity se podílet na bohoslužbě.

Iz 56,1.6-7

Tak praví Hospodin: „Šetřte práva a jednejte podle spravedlnosti, neboť se již blíží má spása, již se ukáže má spravedlnost. Cizince, kteří lnou k Hospodinu tím, že mu slouží a milují jeho jméno, že jsou jeho služebníky, a všechny, kteří zachovávají sobotu bez znesvěcení a lpí na mé smlouvě, ty přivedu na svou svatou horu a dám jim radost ve svém domě modlitby. Jejich celopaly a žertvy mi budou potěšením na oltáři; neboť můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy.“

ŽALM 67

V žalmu je klíčové Boží požehnání „národům“, tedy pohanům. Bůh chce žehnat jiným, cizím, ostatním... Vyprošujme požehnání těmto „jiným“ ve svém okolí.

Odpověď: At' tě, Bože, velebí národy, at' tě velebí kdekterý národ!

Bože, buď milostiv a žehnej nám, – ukaž nám svou jasnou tvář, – kéž se pozná na zemi, jak jednáš, – kéž poznají všechny národy, jak zachraňuješ. Necht' se lidé radují a jásají, – že soudíš národy spravedlivě – a lidi na zemi řídíš. At' tě, Bože, velebí národy, – at' tě velebí kdekterý národ! – Kéž nám Bůh žehná, – at' ho ctí všechny končiny země!

2. ČTENÍ

List Římanům v 9.–11. kapitole komentuje otázku, proč Izraelité nepřijali v hojně míře evangelium. Svatý Pavel uvádí, že jejich odmítnutí je ve skutečnosti cestou pro ostatní národy: jejich záchrana bude nakonec cestou i pro Izrael.

Řím 11,13-15.29-32

Bratři! Vám, bývalým pohanům, říkám: Já jako apoštol pohanů vykonávám svou službu s velikou pečlivostí. Chtěl bych tím vzbudit žárlivost u svých krajanů a aspoň některé z nich zachránit. To, že byli vyloučeni, přineslo světu smíření s Bohem. Co teprve bude znamenat, až budou znova přijati?

To bude úplné vzkříšení z mrtvých! Když totiž Bůh někomu něco daruje nebo když někoho povolá, je to neodvolatelné. Vy jste se kdysi chovali k Bohu odmítavě, ale nyní se vám dostalo milosrdenství, protože židé odmítli přijmout víru. Stejně tak se oni chovají nyní odmítavě, protože vám se dostává milosrdenství, aby se ho potom dostalo také jim. Bůh totiž dopustil, že všichni upadli do neposlušnosti, aby všem prokázal milosrdenství.

EVANGELIUM

Úryvek je pokračováním sporu o „čisté“ a „nečisté“ mezi Ježíšem s farizeji. Ti Kristu vyčetli nedodržování tradic otců, když učedníci jedli rituálně nečistýma rukama. Pán se na chvíli zachoval jako farizej a při setkání s pohankou (tedy tou, která je nečistá) ukázal, jaké důsledky má postoj farizeů v praxi. Pevnou víru této ženy dobře znal, šlo mu však o poučení apoštolů.

Mt 15,21-28

Ježíš odešel z Genezareta a odebral se do tyrského a sidónského kraje. A tu z toho kraje vyšla jedna kananejská žena a křičela: „Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův! Moje dcera je krutě posedlá.“ Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili ho: „Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí.“ Odpověděl: „Jsem poslán jen k ztraceným ovcím domu izraelského.“ Ona mezitím přišla, klaněla se mu a prosila: „Pane, pomoz mi!“ On jí však odpověděl: „Není správné vzít chléb dětem a hodit ho psíkům.“ Ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psíci se živí kousky, které padají ze stolu jejich pánů.“ Nato jí řekl Ježíš: „Ženo, jak veliká je tvá víra! Ať se ti stane, jak si přeješ.“ A od té chvíle byla její dcera zdravá.

K ZAMYŠLENÍ

Asi nás první poslech dnešního evangelia rozhněvá. Jak se to Ježíš chová? A přesně to byl jeho záměr. Zřejmě i apoštolové byli z Kristových slov zaraženi. Ale Pán ví, kam směřuje. Ve společenství církve si tradičně vážíme toho, kdo je „čistý“, vzorný, „svatý“. Takový má přístup např. ke svátostem, ale především ke spáse. Jenže co s těmi, kteří se nevejdou do našich představ o svatosti, ať už jde o pohany, rozvedené, homosexuály, příznivce nekřesťanské politiky? Být benevolentní? Neznamená to pošlapat vlastní víru a zradit Krista? Nebo bojovně vytáhnout s prapory a postavit se proti všem takovým? Co je správné? Návod nám nabízí dnešní evangelium. Nehleďme na naši „škatulku“ či obecnou příslušnost, ale na konkrétního člověka! Co žije? Kým je? S jakou vírou a úctou se vztahuje k Bohu? Bůh je připraven konat mocné skutky v životě každého bez rozdílu!